

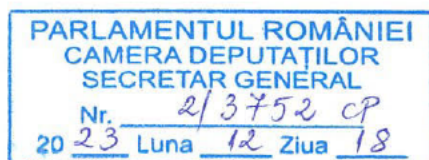
ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31 Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

4/2371/20.12.2023

Dosar nr.3541A/2023

Domnului
ALFRED – ROBERT SIMONIS
Președintele Camerei Deputaților

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar a Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ. (PL-r 580/2023)

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 1 februarie 2024 (inclusiv în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 14 februarie 2024.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

MARIAN ENACHE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 354/A, 2023

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 9303 / 14 DEC 2023

Parlamentul României
Camera Deputaților
Secretar general

ORA 143

București, 14.12.2023
Nr. 2/12733

Domnului

Marian ENACHE
Președintele Curții Constituționale

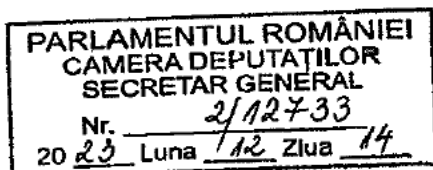
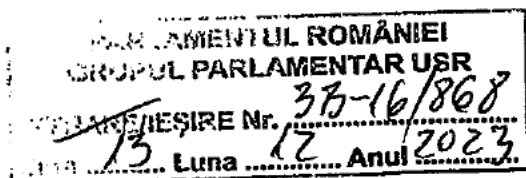
Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă transmitem, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați asupra Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (PL-x nr 580/2023).

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

SILVIA-CLAUDIA MIHAI

Parlamentul României
Camera Deputaților
 Grupul parlamentar USR

Către: SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR
Doamnei Silvia-Claudia MIHALCEA

Doamnă Secretar General,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 15 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă depunem alăturat obiecția de neconstituționalitate a *Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Pl-x nr. 580/2023)*, solicitându-vă să o înaintați Curții Constituționale a României, în ziua depunerii.

Cu stimă,

În numele semnatarilor,

Lider Grup USR Camera Deputaților

Liviu-Ioan MOȘTEANU

București, 14 decembrie 2023

Către: **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI**

Domnului Marian ENACHE,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Domnule Președinte,

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din *Constituția României*, republicată, art. 137 alin. (3) din *Regulamentul Camerei Deputaților*, precum și ale art. 15 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*, republicată, deputații menționați în anexele atașate, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

cu privire la *Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*
(Pl-x nr. 580/2023),

pe care o considerăm neconformă cu o serie de articole din *Constituția României*, solicitând respectuos instanței de contencios constituțional constatarea neconstituționalității acestora pentru motivele expuse în continuare.

CUPRINS

- I. SITUAȚIA DE FAPT;**
- II. TEMEIUL CONSTITUȚIONAL;**
- III. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE;**
- IV. CONCLUZII.**

I. SITUAȚIA DE FAPT

Legea care face obiectul prezentei obiecții a fost inițiată în anul 2023, sub denumirea „**Proiect de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ**” (Pl-x nr. 580/2023) de către Guvernul României.

Legea votată face parte din categoria **legilor organice**.

Proiectul de lege are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, în sensul **prevederii posibilității companiilor naționale, societăților naționale sau societăților aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea autorităților administrației publice centrale sau locale, de a subconcesiona bunurile proprietate publică primite în concesiune**.

Proiectul de lege votat, Pl-x nr. 580/2023, încalcă flagrant **art. 1 alin (3)-(5), art. 47, art. 135, art. 136 alin. (2) și (4) și art. 147** din Constituția României, republicată.

II. TEMEIUL CONSTITUȚIONAL

Constituția României

Articolul 1 Statul român

(...)

(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*

(4) *Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.*

(5) *În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*

Articolul 47 Nivelul de trai

(1) *Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*

(...)

Articolul 135 Economia

(1) *Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.*

(2) *Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

(...)

Articolul 136 Proprietatea

(1) *Proprietatea este publică sau privată.*

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) *Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.*

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

Articolul 147 Deciziile Curții Constituționale

(...)

(4) Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

III. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

III.1. Prin conținutul normativ pe care îl cuprinde, *Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (PI-x nr. 580/2023)* dedusă controlului de constituționalitate contravine art. 47 și art. 136 alin. (2) și (4) din Constituția României, republicată.

Conform principiilor constituționale de administrare a bunurilor publice, **nu societățile comerciale, ci autoritatea publică ar trebui să fie entitatea responsabilă pentru subconcesionarea bunurilor proprietate publică.** Deși propunerea legislativă votată prevede că subconcesionarea se aprobă, pe baza studiului de oportunitate, prin

7

hotărâre a Guvernului, a consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, **acest mecanism contravine structurii adecvate de responsabilitate**. În contextul actual, **rolurile dintre autoritatea publică și societăți sunt inversate**.

Or, un bun proprietate publică concesionat unei societăți, în cazul în care nu este necesar sau nu ar putea fi folosit de către aceasta, ar trebui returnat autorității publice, care are competența de a decide ulterior asupra utilizării sau dispoziției acestuia.

Atât din punct de vedere al conținutului normativ, cât și din acela al rațiunii textului art. 136 din Constituție, concesionarea bunurilor proprietate publică constituie excepția de la regimul general al administrării acestora. Norma constituțională instituie atât principiul inalienabilității acestora, cât și regula administrării acestora de către regii autonome ale statului sau de către instituții publice, concesionarea apărând ca o excepție. Cu atât mai mult, reglementarea concesionării ar trebui să țină seama de principiile constituționale care guvernează regimul proprietății publice.

În cazul în care o concesiune nu își atinge obiectivele stabilite, **autoritatea competentă ar trebui să aibă prerogativa de a iniția un nou proces de concesionare**. Societatea concesionară **nu își poate asuma rolul de a căuta potențiali clienți sau subcontractori pentru bunul respectiv**, pentru ca ulterior să solicite doar o aprobare formală din partea autorității. Societatea în cauză nu poate deține autoritatea legală de a iniția acțiuni referitoare la gestionarea bunurilor statului. Aceste prevederi contravin principiilor de administrare eficientă și transparentă a proprietății publice și nu se aliniază cu prevederile constituționale.

De asemenea, neconstituționalitatea noilor prevederi introduse derivă din **lipsa de previzibilitate** în ceea ce privește reglementarea subconcesionării. Astfel, **nu este clar definit intervalul temporal în care societatea concesionară este autorizată să subconcesioneze bunul proprietate publică**.

Această ambiguitate ridică întrebări esențiale privind constituționalitatea textului: dacă societatea intenționează să subconcesioneze bunul încă din primul an de concesionare, **se pune problema capacității sale inițiale** de a finaliza lucrarea asumată prin contractul inițial de concesionare.

În schimb, dacă subconcesionarea este permisă sau are loc în **ultimul an de concesionare**, se ridică întrebarea legitimității, legalității și eficienței unei astfel de acțiuni întârziate, atunci când scopul concesionării trebuia să fie deja împlinit. Această incertitudine în cadrul legislativ afectează principiile de administrare eficientă și

responsabilă a bunurilor publice și în mod special **drepturile cetățenilor de a beneficia de lucrări și servicii publice de calitate.**

De altfel, referitor la durata subconcesiunii, în sensul că o concesiune poate fi pe maximum 49 de ani, precizăm că nu este prevăzută la subconcesiune o durată maximă sau faptul că subconcesiunea peste termen nu va fi o modalitate care să ducă la prelungirea concesiunii.

Conform art. 47 și 136 alin. (2) și (4) din Constituție, autoritățile publice ar trebui să se concentreze pe administrarea responsabilă și transparentă a serviciilor publice. Mandatul principal al statului nu este crearea și implementarea de strategii pentru obținerea de profit, ci **asigurarea unei gestionări eficiente și transparente a resurselor și serviciilor în numele și pentru beneficiul cetățenilor.** Deși este esențial ca serviciile publice să nu funcționeze cu deficite financiare, obiectivul primar al autorităților ar trebui să fie administrarea acestor servicii într-o manieră care să reflecte interesele și nevoile cetățenilor, nu generarea de profituri financiare.

Un alt exemplu de **lipsă de predictibilitate** în propunerea legislativă votată, care contravine art. 1 alin. (5) din Constituția României, se referă la **destinația veniturilor generate de subconcesiune.** Este neclar dacă aceste venituri ar trebui să revină **companiei concesionare sau autorității publice.** De exemplu, în cazul Societății de Transport București (STB), care deține în concesiune anumite depouri, prin propunerea votată, STB va începe să desfășoare activități imobiliare și subconcesionarea spațiilor, cu reținerea profiturilor obținute. Această practică ar transforma companiile publice în agenții imobiliare sau în entități de comercializare a bunurilor, depășind sfera lor de activitate fundamentală.

Astfel, **alocarea veniturilor din subconcesiune ar putea determina companiile să se concentreze pe căutarea de clienți pentru subînchirierea bunurilor în loc să își îndeplinească misiunea primară,** încălcându-se astfel art. 47 și art. 136 alin. (2) și (4) din Constituția României. Trebuie precizat în acest sens că, „*bunurile rezultate din realizarea concesiunii*” se consideră a fi bunuri în general, inclusiv bani sau alte valori.

De asemenea, propunerea votată **nu interzice subconcesionarea repetată.** Astfel, **se pot crea lanțuri de subconcesionări, în care fiecare nivel succesiv de subconcesionare ar putea reduce progresiv beneficiile revenind autorității publice.** Este posibil ca, prin această serie de tranzacții, autoritatea publică, proprietarul inițial al bunului, să se afle în situația de a beneficia minim sau deloc din valorificarea bunului respectiv. Această situație ar contraveni principiului eficienței administrării bunurilor

publice și ar putea submina scopul inițial al concesiunii, care este valorificarea adecvată a bunurilor în interesul public.

În contextul acestui scenariu în care subconcesiunea se repetă, capacitatea și responsabilitatea statului de a exercita un control efectiv și a asigura livrarea unor servicii de calitate este semnificativ diminuată. Aceasta ar putea conduce la o supraveghere inadecvată a calității serviciilor prestate de-a lungul întregului lanț de subconcesiune, afectând astfel comunitatea și drepturile cetățenilor de a beneficia de servicii de înaltă calitate. Autoritatea este cea care răspunde, care este trasă la răspundere și care trebuie să-și asume o organizare și transparență adecvate. Într-o astfel de situație complexă, cu multiple niveluri de subconcesiune, transparența și responsabilitatea sunt compromise.

III.2. Prin conținutul normativ pe care îl cuprinde, *Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (PI-x nr. 580/2023)* dedusă controlului de constituționalitate contravine art. 135 din Constituția României, republicată.

În avizul emis de Consiliul Concurenței, această instituție atrage atenția că:

“Pentru că speța implică transfer de resurse publice (bunuri proprietate publică), pentru ca măsura de subconcesiune să nu implice ajutor de stat, aceasta ar trebui să se facă prin procedură concurențială, deschisă, transparentă, necondiționată, în cadrul careia criteriul economic să dețină o pondere importantă, sau să se asigure faptul că subconcesionarul va plăti prețul pieței pentru utilizarea activelor subconcesionate. În caz contrar măsura poate implica ajutor de stat. Prin urmare considerăm necesară completarea textului proiectului de lege cu prevederi în acest sens.

De asemenea, redevența pe care companiile naționale, societățile naționale sau societățile prevăzute la alin. (1) trebuie să o plătească statului pentru bunurile concesionate, pentru a nu implica posibil ajutor de stat, ar trebui să respecte același principiu, respectiv să fie stabilită la nivelul pieței.”

Modificarea legii în sensul instituirii unei excepții pentru permiterea subconcesiunii bunurilor proprietate publică conduce la impacte financiare negative, contrare dispozițiilor constituționale referitoare la **economia statului român**. Subconcesiunea către parteneri inadecvați sau lipsa unor criterii clare de stabilire a costurilor crește cheltuielile și compromite eficiența financiară a bunurilor proprietate publică.

De asemenea, **legea nu conține reguli și proceduri clare** pentru subconcesiune care să fie susceptibile de a îi asigura cedentului un control direct

10

asupra modului în care subconcesionarul își desfășoară activitățile. Această lipsa a supravegherii directe poate genera un proces de implementare a serviciilor sau a proiectelor care nu este conform cu standardele, procedurile sau obiectivele inițiale prevăzute în contractul de concesiune.

O subconcesionare necontrolată sau neevaluată într-un mod adecvat afectează calitatea și performanța serviciilor sau proiectului în cauză. Legea votată nu cuprinde criterii clare de selecție și evaluare a potențialilor subconcesionari și atribuirea directă către aceștia a bunurilor proprietate publică, fără recurgerea la anumite proceduri juste, poate duce la atragerea de parteneri care nu sunt în măsură să ofere calitatea sau nivelul de performanță necesar utilizării în mod eficient a resurselor publice în interesul cetățenilor statului român.

Mai mult de atât, această lege încalcă **flagrant principiul concurenței loiale**, în sensul că diminuează posibilitatea operatorilor economici de a participa la o procedură previzibilă și echitabilă, astfel le este încălcat dreptul de a-și desfășura activitatea economică în cadrul unui mediu favorabil. O presupusă subconcesionare repetată către aceeași entitate sau grup restrâns de entități poate avea drept **consecință monopolizarea anumitor segmente de piață sau servicii, limitând astfel concurența și împiedicând accesul altor actori economici la aceste domenii.**

Or, conform jurisprudenței Curții Constituționale, „*Conținutul libertății economice este mult mai complex decât începerea propriu-zisă a unei activități economice, deoarece presupune și exercitarea activităților comerciale într-un **mediu concurențial nedistorsionat** de bariere legale discriminatorii și practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale. În scopul creării cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, statul trebuie să susțină o politică concurențială corectă, aceasta jucând un rol esențial în facilitarea liberei circulații a mărfurilor, în stimularea inițiativei participanților la activitatea de comerț, realizând și funcția de garanție a unei economii de piață.*” (Decizia Curții Constituționale nr. 230/14 martie 2007¹). **În speță, statul nu doar că nu asigură mediul concurențial, ci chiar deschide posibilitatea monopolizării pieței de către anumiți operatori, în detrimentul celorlalți agenți economici.**

Din jurisprudența Curții Constituționale rezultă că limitările aduse libertății economice trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie **nediscriminatorii**;
- b) limitarea să fie **justificată de un interes general**;

¹ Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 236 din 05 aprilie 2007

11

c) limitarea să fie necesară obiectivului urmărit de legiuitor și să fie proporțională cu scopul propus².

În speță, nu sunt îndeplinite nici condițiile referitoare la interesul general și proporționalitatea cu scopul propus. Interesul general este mai degrabă unul particular, unul privat, iar limitarea dreptului și afectarea concurenței nu doar că nu este proporțională cu scopul propus, ci acesta nu există cu desăvârșire.

Libera concurență stimulează eficiența economică, deoarece actorii economici, **companiile sunt nevoite să îmbunătățească calitatea produselor și să reducă costurile pentru a rămâne competitive**. Acest lucru duce la o utilizare mai eficientă a resurselor și la creșterea generală a bunăstării economice.

De asemenea, libera concurență încurajează inovarea. **Într-un mediu concurențial, companiile sunt motivate să dezvolte tehnologii noi și să îmbunătățească produsele pentru a atrage clienții. Această inovare contribuie la progresul economic și tehnologic.**

Principiile și regulile privind libera concurență sunt concepute și ar trebui să fie prevăzute în norma juridică **pentru a preveni formarea monopolurilor sau a pozițiilor dominante pe piață**. Monopolurile pot limita opțiunile consumatorilor și pot reduce stimulentele pentru îmbunătățirea produselor sau serviciilor.

Libera concurență asigură oferirea către consumatori a unei game mai largi de produse și servicii de calitate, oferindu-le mai multe opțiuni și posibilitatea de a alege conform preferințelor lor. Această diversitate sporește bunăstarea consumatorilor.

Prin competiția liberă între companii, prețurile au tendința de a scădea, beneficiind astfel atât consumatorilor, cât și întregului mediu economic. **Regulile clare privind libera concurență contribuie la menținerea unei piețe competitive și la prețuri accesibile pentru bunurile și serviciile esențiale.**

Într-un mediu concurențial, întreprinderile sunt împinse să fie mai eficiente și să își optimizeze operațiunile pentru a rămâne competitive. Acest lucru **conduce la o utilizare mai judicioasă a resurselor și la creșterea performanței economice.**

² A se vedea în acest sens *Constituția României. Comentariu pe articole*, Coordonatori I. Muraru, E.S. Tănăsescu, Editura C.H. Beck, 2008

Libera concurență joacă un rol important în dezvoltarea economică. Prin crearea unui mediu propice pentru afaceri și inovare, regulile clare privind concurența pot atrage investiții străine, stimula crearea de locuri de muncă și spori creșterea economică.

Prin implementarea unor reguli clare privind libera concurență, legea ar trebui să ofere un cadru care să susțină funcționarea eficientă a pieței și să promoveze beneficii economice și sociale pe termen lung. Aceste reguli asigură competiția echitabilă și o piață care funcționează în beneficiul consumatorilor, întreprinderilor și economiei în ansamblu.

Aceste aspecte sunt reținute și în jurisprudența Curții Constituționale: „*Libertatea comerțului apare ca fiind o cerință fundamentală a economiei de piață, care se concretizează în participarea neîngrădită a comercianților la schimburile de mărfuri și servicii.*”

Totodată, concurența presupune o confruntare loială între comercianții care acționează pe același segment de piață și oferă consumatorilor produse similare.” (Decizia Curții Constituționale nr. 230/14 martie 2007³).

III.3. Propunerea legislativă votată este nejustificată și nefundamentată cu privire la soluția legislativă adoptată, iar documentul de fundamentare (*expunerea de motive*) este, atât formal, cât și substanțial, neconform din perspectiva normelor de tehnică legislativă prevăzute în Legea nr. 24/2000, aspect incompatibil cu principiul legalității statuat de art. 1 alin. (5) din Constituție - se constată o abatere de la obiectivul urmărit de initiatorul proiectului de lege.

Conform expunerii de motive a legii votate, „În conformitate cu prevederile art. 59, alin. (5) din Ordonanța de urgență nr. 54/2006 (privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică), până la adoptarea Ordonanței de urgență nr. 57/2019 (privind Codul administrativ), administrațiile zonelor libere au organizat licitații publice și au încheiat contracte de subconcesiune teren în Zonele Libere, realizând astfel venituri din aceste activități.

(...)

Apariția noului Cod Administrativ a abrogat în totalitate Ordonanța urgență nr. 54/2006.

³ Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 236 din 05 aprilie 2007

Odată cu adoptarea noului Cod Administrativ, Art. 315 nu mai preia în totalitate (integralitate) Art. 59 din Ordonanța de urgență nr. 54/2006, respectiv posibilitatea societăților de stat (cu capital majoritar sau integral) să procedeze la subconcesiunea unor bunuri proprietate publică, rezultatul imediat fiind scăderea veniturilor acestora prin imposibilitatea desfășurării uneia dintre activitățile prevăzute de Legea 84/1992 motiv pentru care dorim modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr. 57/2019 (privind Codul administrativ), din perspectiva reintroducerii prevederilor în materie de subconcesionare, în forma existentă în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 54/2006 (abrogată la data prezentei)."

Cu toate că în expunerea de motive a proiectului de act normativ se face referire la revenirea (fiind obiectivul declarat și urmărit de către inițiatorii) la reglementările prevăzute în **Ordonanța de Urgență nr. 54/2006**, actualul proiect votat **nu conține proceduri sau principii similare celor regăsite în Ordonanța de Urgență nr. 54/2006 și optează în schimb pentru atribuirea directă**. De altfel, **reglementarea votată nu cuprinde niciun fel de proceduri sau principii**, ci stabilește că este posibilă doar atribuirea directă de contracte către subconcesionari, deși, chiar inițiatorii spun în expunerea de motive că „administrațiile zonelor libere **au organizat licitații publice**” în baza reglementării anterioare.

Ordonanța de Urgență nr. 54/2006 reglementa în mod cuprinzător anumite principii care garantau respectarea prevederilor constituționale:

„Art. (13) Principiile care stau la baza atribuirii contractelor de concesiune sunt:

a) **transparența** - punerea la dispoziție tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de concesiune;

b) **tratamentul egal** - aplicarea, într-o manieră nediscriminatorie, de către autoritatea publică, a criteriilor de atribuire a contractului de concesiune;

c) **proporționalitatea** - presupune că orice măsură stabilită de autoritatea publică trebuie să fie necesară și corespunzătoare naturii contractului;

d) **nediscriminarea** - aplicarea de către autoritatea publică a acelorași reguli, indiferent de naționalitatea participanților la procedura de atribuire a contractului de concesiune, cu respectarea condițiilor prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte;

e) **libera concurență** - asigurarea de către autoritatea publică a condițiilor pentru ca orice participant la procedura de atribuire să aibă dreptul de a deveni concesionar în condițiile legii, ale convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte.”

Niciuna dintre aceste exigențe nu a fost satisfăcută prin reglementarea textului votat de Parlament. Actul normativ ar trebui să prevadă reguli clare, precum cele menționate.

De asemenea, Ordonanța de Urgență nr. 54/2006, reglementa două modalități de atribuire a contractelor:

„Procedurile de atribuire a contractului de concesiune sunt următoarele:

a) **licitația** - procedura la care orice persoană fizică sau juridică interesată are dreptul de a depune ofertă;

b) **negocierea directă** - procedura prin care concedentul negociază clauzele contractuale, inclusiv redevența, cu unul sau mai mulți participanți la procedura de atribuire a contractului de concesiune.”

De asemenea, reglementarea este în contradicție cu art. 872 din Codul civil, cu referire la exercitarea dreptului de concesiune, unde menționează că „sub sancțiunea nulității absolute, concesionarul nu poate înstrăina și nici greva bunul dat în concesiune sau, după caz, bunurile destinate ori rezultate din realizarea concesiunii și care trebuie, potrivit legii sau actului constitutiv, să fie predate concedentului la încetarea, din orice motive, a concesiunii.” Or, subconcesionarea în reglementarea actuală pare a fi tocmai o grevare a bunului dat în concesiune, subsecvent regimului concesiunii. De altfel, aceasta era și rațiunea pentru care era și interzisă în mod expres subconcesionarea în Codul administrativ, pentru că este în contradicție în sine cu atributele proprietății publice definite în Codul civil și noțiunea de răspundere a părților contractuale. Se pune astfel problema față de cine va răspunde subconcesionarul (față de cel care a subconcesionat sau față de autoritatea publică?).

Astfel, modificarea făcută nu se corelează cu ceea ce prevede Codul civil în materie, care enumeră drepturile reale referitoare la proprietatea publică. Între aceste drepturi nu e prevăzută subconcesiunea.

În aceste condiții, este evident că propunerea legislativă votată încalcă principiul securității juridice și principiul legalității, statuate de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Or, în opinia noastră, soluția normativă generează dezechilibre, **fără a exista vreo motivare obiectivă și rațională care să le justifice**. Aceasta pentru că, prin acordarea preferențială a contractelor fără un proces competitiv deschis, se creează un avantaj injust pentru anumite entități, în detrimentul altor societăți care ar putea dori să participe la licitații. Acest mod de operare exclude în mod inechitabil companiile interesate care nu au acces la aceste oportunități și, prin urmare, **subminează principiul egalității de șanse**. În esență, atribuirea directă a subconcesiunilor **fără un proces de licitație transparent și deschis tuturor participanților potențiali contravine spiritului de justiție și imparțialitate garantat de legea fundamentală**.

Prin textele criticate, pretinsa posibilitate acordată companiilor naționale, societăților naționale sau societăților aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea autorităților administrației publice centrale sau locale, de a subconcesiona bunurile proprietate publică primite în concesiune, se traduce în fapt într-o posibilitate de atribuire a contractelor „firmelor de casă”, menită să mimeze rezolvarea problemei privind scăderea veniturilor societăților de stat (cu capital majoritar sau integral) prin imposibilitatea desfășurării uneia dintre activitățile prevăzute de Legea 84/1992.

Permiterea subconcesionării bunurilor proprietate publică de către companiile naționale sau societățile subordonate autorităților publice generează o **situație de discriminare în detrimentul altor potențiali investitori sau concurenți**. Acest lucru contravine principiilor de concurență loială și de transparență în procesul de concesionare a bunurilor publice. Astfel, legea votată duce la practici neconcurențiale și subminează piața liberă și echitabilă.

Astfel, ***Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Pl-x nr. 580/2023)*** contravine principiului egalității în fața legii, consacrat la art. 16 alin. (1) din Constituție.

IV. CONCLUZII.

În considerarea tuturor argumentelor expuse, vă solicităm respectuos **admiterea prezentei obiecții de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Pl-x nr. 580/2023)**.

ANEXE

- **Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Pl-x nr. 580/2023) în forma pentru promulgare.**

17
Omneche de neconstitucionalitate
'Pl-x nr. 580/2023'

1	Apostol Alin-Gabriel	USR
2	Badea Mihai-Alexandru	USR
3	Băltărețu Viorel	USR
4	Barna Ilie Dan	USR
5	Berescu Monica-Elena	USR
6	Blaga Daniel-Codruț	USR
7	Botez Mihai-Cătălin	USR
8	Bulai Iulian	USR
9	Buzoianu Diana-Anda	USR
10	Ciornei Radu Tudor	USR
11	Cristian Brian	USR
12	Dehelean Silviu	USR
13	Drancă Andrei-Iulian	USR
14	Drulă Cătălin	USR
15	Fălcoi Nicu	USR
16	Giurgiu Adrian	USR
17	Hangan Pollyanna-Hanellore	USR
18	Havârneanu Filip	USR
19	Ilie Victor	USR
20	Ion Stelian-Cristian	USR
21	Lazăr Ion-Marian	USR

22	Lazăr Teodor	USR
23	Lőrincz Ștefan-Iulian	USR
24	Miftode Andrei Marius	USR
25	Miruță Radu-Dinel	USR
26	Molnar Radu-Iulian	USR
27	Moșteanu Liviu-Ionuț	USR
28	Murariu Oana	USR
29	Năsui Claudiu Iulius Gavril	USR
30	Neagu Denisa-Elena	USR
31	Panait Radu	USR
32	Pop Tudor Rareș	USR
33	Prună Cristina-Mădălina	USR
34	Rodeanu Bogdan-Ionel	USR
35	Seidler Cristian-Gabriel	USR
36	Stoica Diana	USR
37	Terente Eugen	USR
38	Todosiu Beniamin	USR
39	Țoiu Oana-Silvia	USR
40	Ungureanu Emanuel-Dumitru	USR
41	Wiener Adrian	USR

hR.

Obiectie de neconstitucionalitate

Pl-x nr 580/2023.

Nr.	Nume și prenume	Deputați	Semnatura
1	LUCAVIC ORBAN	FORTA DEPTI	
2	Antonel Ionescu	NEAFILIA	
3	Lucu Daniel Ghe	FORTA DEPTI	
4	NAGY VASILE	NEAFILIA	
5	CHIRA CLAUDIU	NEAFILIA	
6	FLIASU GABRIEL	NEAFILIA	
7	KOCIS ALEXANDRU	NEAFILIA	
8	SO VAIALA CITH	NEAFILIA	
9	DANCA IONEL	NEAFILIA	
10	MIULESCU GHE HARIAN	NEAFILIA	
11	BOLA BOGDAN	FORTA DEPTI	
12	GEORGE IONESCU	NEAFILIA	
13	Stefan ION	NEAFILIA	
14	Valeto Alexandru	Neofilia	